

som en Udgift. Der er dernæst hele vor Embedsstand, Hærens og Flaadens faste Besatningsmænd, Funktionærer ved Jærnbane-, Post- og Telegrafvæsen, Væger, Sagførere, Kunstnere, Tyende og Daglejere — for saa vidt de ikke ere beskæftigede netop i de toldbeskyttede Industrier — og samtlige Arbejdere i de toldfri Erhverv. Det er altsaa en meget væsentlig Del, den langt overvejende Del af vor Befolkning, der ikke har den allermindste Interesse i Bevarelsen af vor høje Toldbeskyttelse, men hvis Interesser gaa i den modsatte Retning. Komme vi dernæst til selve Industrien, er det ingenlunde saaledes, at By og Land der staa imod hinanden, at Byernes Befolkning staa paa samme Side som Toldbeskyttelsens Talsmænd, thi gaa vi til Haandværket, finde vi, at en Del af de største Fag: Vagere, Slagtere, Tømrere, Murere, Malere, Glarmestre, Bogtrykkere, Bygningsmænd, Gasmestre, Gibsere, Tapetserere, Guldbmede og mange andre Haandværkere aldeles ikke have nogen Toldbeskyttelse. Det er altsaa urimeligt at tale om Beskyttelse af Landets Haandværk og Industri, naar man ikke samtidig oplyser, hvilke Haandværk og Industrier man vil beskytte, og hvilke Haandværk og Industrier man vil beskutte eller med andre Ord forbyde Livet og Eksistensen for. Der er dernæst paa Industrierne Raadet Teglværker, Støvsbyggerier, Cementfabrikker, Kalkbrænderier og mange andre Erhverv, som ligeledes arbejde uden nogen som helst Toldbeskyttelse. Naar jeg nu tager en af vore største Industrier, Jærn- og Metalindustrien, og ser, hvorledes man har behandlet den her i Kommissionen, vil jeg sige, at paa hele denne store Industris Omraade, som Kommissionen i alt væsentligt er bleven enig om, er man gaaet til en yderligere Indrømmelse af $\frac{1}{2}$ —1 Million Kr. ud over den Beskyttelse, som denne Industri nyder i Djebløkket. Jeg mener ingenlunde, at man heri har gjort Uret, idet det er en af de Industrier, der have nydt mindst Toldbeskyttelse her i Landet, men jeg hævder, at man lige over for denne store Industri er gaaet frem paa en ganske overordentlig liberal Maade. Jeg kommer dernæst til en anden stor Industri, Tæsttilindustrien, hvor jeg vil henlede Opmærksomheden paa en Artikel i Industriforeningens Tidsskrift af 18de December 1896. Denne Artikel har interesseret mig meget, fordi jeg af den ser, at der ogsaa inden for de industrielle Kredse er en Bevægelse oppe, ikke i Retning af Toldbeskyttelse, men snarere i modsat Retning. Jeg skal meddele Tinget, hvad der staar i Industriforeningens Tidsskrift af

denne sene Dato. Forfatteren drøfter den Mulighed, at Tæsttilindustrien arbejder med en forældet Teknik; han udtaler sig ikke for eller imod dette Spørgsmaal, han drøfter kun den Mulighed, at den gør det og siger derefter: „Erhvervspolitikerne vil nu altsaa spørge om, hvorledes dette Misforhold skal udlignes. Den nemmeste og i daarlig Forstand populæreste Maade at gøre det paa vilde være at indføre eller bibeholde en Toldbeskyttelse, der netop udlignede Forskellen mellem Udlandets tidsvarende Teknik og vor forældede, men dette vilde nationaløkonomist set være et Tab. Man skulde netop gaa den omvendte Vej, man skulde ned sætte Toldbeskyttelsen.“ Altsaa det er en Udtalelse, som findes i Industriforeningens Tidsskrift i forrige Maaned. Jeg skal senere komme tilbage til enkelte af de Toldafgifter, der høre hen under Tæsttil-Gruppen.

Med Hensyn til Papirfabrikationen, der er en af de Industrier, som have været meget omstridte i Kommissionen, stiller det sig saaledes, at den indenlandske Industri vækker ca. $\frac{5}{6}$ af vort Lands hele Forbrug. Altsaa vi ere omtrent naaede til at ubelufte det fremmede Produkt, thi en Del af det Papir, der fremdeles indføres, er af den Art, at det alligevel ikke kan tilvirkes her i Landet med nogen Fordel. De forenede Papirfabrikkers Aktiekapital er, som allerede det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) oplyste, nu $3\frac{1}{2}$ Million Kr. Regne vi for de Jærnsløvske Fabrikker og de andre $\frac{1}{2}$ Million til, naa vi en Kapital af 4 Millioner Kr. Toldbeskyttelsen for disse Fabrikker svarer til ca. 1 Million Kr. Derfra gaar Raafostolden med c. 185,000 Kr., tilbage bliver en udnyttet Toldbeskyttelse af c. 815,000 Kr. Hvis man nu gik til ikke en Nedsættelse af Toldbeskyttelsen, men en Ophævelse af denne indenlandske Industri og lod Tolden bestaa i samme Højde som nu, saa vilde vi efter al Sandsynlighed faa en Indtægt i Statskassen af 1 Million Kr. paa fremmed Papir, idet Forbruget af Papir rimeligvis vilde blive staaende paa samme Standpunkt som nu. Realiserer man Papirfabrikerne Bygninger og Grunde, antager jeg, at man vilde udbringe dem til 1 Million Kr. Der vilde herefter fremkomme et Tab af 3 Millioner Kr. Hvis nu Statskassen garanterede 3 pCt. til Aktionærerne, til Ejeren af disse 3 Mill. Kr., saa vilde det svare til en aarlig Udgift af 90,000 Kr. Hvis man derefter fordelte til Arbejderne, saa længe de levede, 250 Kr. til hver aarlig — jeg regner med et Antal af 900, det er muligt, at Antallet er lidt større, men jeg regner nu efter et Gennemsnitsantal af 900